

съ меки дрехи, за да не се съдератъ. Азъ съмъ видѣлъ много дѣца да оставатъ на крушата, че послѣ съ стълба ги снематъ. Който не знае закона, казва: „Тази круша е бодлива, трѣбва да се отсѣче“. Бодлива е, но хубави круши дава.

Ще ви кажа другъ единъ примѣръ, който еднакво засѣга мъжа и жената, но примѣрътъ е за послѣдната. Една жена, която е била много нервна, упорита не изпълнявала никакъ волята на мъжа си: каквото ѝ кажелъ тя все противното вършела. Единъ пѣтъ искала да седне върху кладенеца. Той ѝ казалъ: „Не сѣдай, жено, че ще паднешъ, и ще остана безъ жена“. Тя не го послушала — „Ще седна“. Седнала, но паднала въ кладенеца и потънала въ водата. Той взелъ да плаче и да вика „На-ли ти казахъ да не сѣдашъ“; да бѣше ме послушала, нѣмаше да паднешъ“. Слѣдъ единъ часъ гледа, че отъ кладенеца изкача единъ дяволъ съ побѣлѣла коса. „Какво има?“ пита го мъжътъ. — „А, казва, главата ми побѣлѣ въ единъ часъ отгорѣ отъ една жена“. Казалъ това избѣгаль. Мъжътъ почналъ да мисли какъ може да използва този случай, и най послѣ намислилъ. Като почналъ да посѣщава домоветѣ, въ които имало зли духове, и като употребявалъ всички срѣдства — заклинания, молитви, — за да ги накара да излѣзатъ отъ тия домове, и тѣ пакъ не излизали, сѣтилъ се да каже: „Бѣгайте, че жена ми иде!“, и тогава всички избѣгали. По този начинъ жената, която паднала въ кладенеца, направила много голѣмо добро на свѣта, защото, като влѣзла въ кладенеца, и мъжътъ ѝ видѣлъ, че изплашила дявола, разбралъ, че дяволътъ само отъ жена се сграхува